

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	-	Forsikringsmæglererhvervet har ikke hidtil været undergivet en særlig offentlig regulering eller et særligt offentligt tilsyn. Lovforslaget vil indebære, at forsikringsmæglere skal opfylde en række krav for fortsat at kunne udøve forsikringsmæglervirksomhed. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	-	De gennemsnitlige engangsbyrder pr. berørt virksomhed er på 7,5 timer. De gennemsnitlige løbende administrative byrder pr. berørt virksomhed er 2,5 timer pr. måned.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Rådets direktiv af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler og Kommissionens henstilling af 18. december 1991 om forsikringsmæglere (92/48/EØF)	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

For at afgrænse forsikringsmæglervirksomhed fra salg af forsikringer gennem personer og virksomheder, der handler på et forsikringsselskabs vegne fastsættes det i *stk. 2*, at der ved forsikringsmæglervirksomhed forstås erhvervmæssig formidling af tilbud om direkte forsikringer fra flere forskellige frit valgte forsikringsselskaber. En person eller virksomhed, der ved aftale med bestemte forsikringsselskaber har begrænset sin adgang til alene at indhente tilbud fra disse forsikringsselskaber, driver således ikke forsikringsmæglervirksomhed i lovens forstand.

Personer og virksomheder, hvis erhvervsudøvelse baserer sig på aftaler med et eller flere bestemte forsikringsselskaber, omfattes således ikke af begrebet forsikringsmæglervirksomhed. Det drejer sig f.eks. om:

1. Ansatte:

- a) Assurandører.
- b) Personer, der som ansatte foretager direkte salg for selskaberne, enten fra hovedkontor eller lokale salgskontorer samt medarbejdere i pengeinstitutter, der sælger forsikringer for

forsikringsselskaber tilhørende samme koncern som pengeinstituttet.

c) Fritidsagenter o.lign.

2. I ansættelsesretlig henseende selvstændige, men ellers ikke uafhængige formidlere:

- a) Agenter, der udadtil betegner sig som agenturer for det pågældende eller de pågældende forsikringsselskaber, hvad enten der er tale om enkeltmandsvirksomhed eller virksomhed i selskabsform. Disse indehavere af agenturer vil ofte have egne ansatte medarbejdere.
- b) Agenter, der ikke udadtil tilkendegiver at være bundet til bestemte forsikringsselskaber, men i praksis har indgået aftaler, der i større eller mindre grad binder dem til bestemte selskaber, herunder franchiseaftaler.
- c) Forsikringsformidlere, der er »freelance«, men hvor der er indgået samarbejdsaftaler med meget få og måske ikke særligt repræsentative selskaber.
- d) Forsikringsformidlere, der fra nogle selskaber har modtaget bindende fuldmagt til inden for mere eller mindre snævre grænser at give dækningstilsagn.